b) zák. č. 221/1924, i když fakticky byl přerušen, alespoň fiktivně až do té doby, kdy zaměstnanec u příslušné nemoc. pojišťovny byl náležitě odhlášen. Paragraf 160 cit. zák. ustanovuje totiž v odst. 1., že pojistné jest platiti po dobu, po kterou pojištěnec a) vykonává práce nebo služby povinně pojištěné, b) nebyl odhlášen (§ 17), ačkoliv byl přerušen poměr, zakládající pojistnou povinnost, c) má nárok na mzdu, i když nevykonává prací nebo služeb povinně pojištěných nebo ze zaměstnání vystoupil. V případech odst. 1 písm. b) a c) není podle 2. odst. téhož § povinnosti platiti pojistné, nastal-li v osobě pojištěncově pojistný případ, nebo byl-li pojištěnec přihlášen k pojištění jiným zaměstnavatelem. Z ustanovení těchto plyne jasně, že zaměstnavatel jest povinen platiti pojistné za své býv. zaměstnance i tehdy, když poměr zakládající pojistnou povinnost byl přerušen, a to tak dlouho, pokud zamětnavatel nesplnil odhlašovací povinnosti jemu v § 17 cit. zák. uložené. Povinnost zaměstnavatelova, platiti pojistné, nezaniká tedy již pouhým přerušením zaměstnavatelského poměru, nýbrž zánik její podmíněn jest ještě předpokladem dalším, totiž řádnou odhláškou předepsanou v § 17. Pokud se tak nestalo, trvá řečená povinnost dále až do odhlášky.

St-l namítá ovšem také, že v daném případě zaměstnanci, o něž jde, působí u jiné firmy, byli k pojištění přihlášení a že pojistné za ně bylo by vyměřeno dvakráte. Tvrdí tedy, že nastala výjimka z ustanovení § 160 odst. 1 lit. b), ve 2. odstavci téhož § uvedená.

Námitku tuto vznesl st-l také již ve svém odvolání k župnímu úřadu a konkretisoval ji tím, že oni bývalí zaměstnanci firmy vstoupili po krátkém přetržení do služeb firmy Eugen H. Žal. úřad k této námitce v nař. rozhodnutí stanoviska nezaujal a odvolal se v něm jen na důvody rozhodnutí měst. notář. úřadu v Mukačevě, který však neměl příčiny námitkou tou se zabývati, ježto v odvolání u něho podaném obsažena nebyla. V řečeném nedostatku nař. rozhodnutí shledal nss podstatnou vadu řízení.

Č. 7805.

Pojištění nemocenské. — Řízení správní (Slovensko): * Žádost o navrácení v předešlý stav ve věcech nemocenského pojištění na Slovensku nelze posouditi dle § 9 zák. čl. XX: 1901, nýbrž podle procesního předpisu § 195 zák. č. 221/24 a analogie uher. civilního soudního řádu.

(Nález ze dne 12. března 1929 č. 5030.)

Věc: Konstantin T. v L. proti župnímu úřadu v Lipt. Sv. Mikuláši o zmeškání odvolací lhůty.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem okr. nemoc. pojišťovny ve Spišské Nové Vsi z 3. května 1927 byl st-l podle § 20 zák. č. 221/1924 uznán povinným hraditi výlohy léčení nepřihlášeného zaměstnance Arnošta K. per 3.823 Kč 60 h. Stížnost, kterou st-l do tohoto rozhodnutí podal, byla rozhodnutím okr. úřadu ve Spišské Nové Vsi z 12. července 1927 za-

mítnuta. Rozhodnutí to bylo doručeno st-li 28. července 1927. Odvolání, které st-l proti tomuto rozhodnutí podal, bylo rozhodnutím téhož okr. úřadu z 18. srpna 1927 na základě § 5 zák. čl. XX:1901 odmítnuto jako opožděné s tím odůvodněním, že rozhodnutí z 12. července 1927 bylo st-li doručeno dne 28. července 1927 a že odvolání mělo tedy býti podáno nejpozději dne 12. srpna 1927 u okr. úřadu ve Spišské Nové Vsi, aneb mělo býti dáno toho dne aspoň na poštu. Poněvadž však na poštu bylo dáno 13. srpna 1927, musilo být jako opožděné odmítnuto.

V rekursu do tohoto rozhodnutí podaném namítal st-l, že byl podle lékařského vysvědčení od 7. srpna do 12. srpna 1927 nemocen a upoután na lůžko, následkem čehož nemohl odvolání podati včas. Žádal proto, aby této ospravedlňující žádosti za prominutí opožděného podání jeho opravného prostředku bylo vyhověno a aby jeho rekurs byl meritorně projednán. Nař. rozhodnutím byl rekurs tento zamítnut s tím odůvodněním, že rozhodnutí I. stolice bylo st-li doručeno dne 28. července 1927, odvolatel však proti němu podal odvolání teprve dne 13. srpna 1927 a tedy opožděně. Ani ospravedlňující žádosti nemohlo býti vyhověno, poněvadž podle lékařského vysvědčení byl st-l nemocen jen v době od 7. do 12. srpna 1927 a tak měl možnost podati odvolání v době od 28. července do 7. srpna 1927, což však neučinil. Nemohl tedy žal. úřad tento důkaz ospravedlňující žádosti vzíti v úvahu a musil rozhodnouti jak shora uvedeno.

Maje rozhodovati o stížnosti, musil nss s hlediska své vlastní příslušnosti především zkoumati otázku, zda nař. rozhodnutí vydáno bylo poslední přípustnou instancí správní. V tomto směru dospěl pak nss k následujícím závěrům: — — —

Pokud pak jde o zamítnutí žádosti za navrácení v předešlý stav, stanoví § 195 zák. č. 221/1924, že se navrácení v předešlý stav připouští podle obdoby předpisů civ. řádu soudního. V té příčině stanoví pak § 452 zák. čl. I:1911, že ospravedlňující žádost nutno podati u toho soudu, u kterého byl termín zmeškán anebo u kterého měl býti splněn zmeškaný výkon. V daném případě zmeškal st-l lhůtu k podání opravného prostředku do rozhodnutí okr. úřadu z 12. července 1927, měla tedy žádost za navrácení v předešlý stav býti podána u župního úřadu, který o ní tedy rozhodoval v prvé instanci. Pak ovšem dle § 239 zák. č. 221/24 byl proti rozhodnutí žal. úřadu ve příčině žádosti za navrácení v předešlý stav přípustným další opravný prostředek na min. soc. péče. Žal. úřad označil však nař. rozhodnutí jako v pořadí instančním konečné, vycházeje z právního názoru, že žádost za navrácení v předešlý stav jest posuzovati podle zák. čl. XX:1901 (§ 9). Ježto však názor tento jest mylný, poněvadž pro navrácení v předešlý stav dlužno použiti specielních ustanovení § 195 zák. č. 221/24, resp. předpisů uher. soud. řádu, nezbylo než nař. rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss.

č. 7806.

Církevní věci. — Matriky. — Svátky a památné dny. — Řízení před nss-em: I. * Farní úřad německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku jest »veřejným úřadem«